

Problémy integrace buddhistických tradic ve staré Číně

Posudek oponenta bakalářské práce

Práce má kompilační charakter. Od bakalářské práce se neočekává příspěvek k poznání tématu. Zde je vytěžena vhodně zvolená aktuální odborná literatura, čímž studentka prokazuje orientaci v problematice a schopnost pracovat s prameny, což je na tomto stupni studia dostačující. Oceňuji, že několik pramenů je angličtině, což není na bakalářském stupni samozřejmé. Jeden z uvedených pramenů budí dojem, že jde o text v čínštině. Studentka uvádí, že pobývala v Číně. Pokud do nějaké míry vládne čínštinou, mohla by do budoucna uvažovat o sledování této tematiky, která by na vyšších stupních studia samozřejmě vyžadovala dobrou znalost čínštiny jako pramenného jazyka a vyrovnání s námitkami k práci.

Oceňuji, že autorka odolala obvyklému přístupu, jímž by bylo srovnání autorů nebo škol a sleduje integraci (či akomodaci, adaptaci) buddhismu na čínské prostředí střízlivě na základě tematických okruhů *Politika a ekonomie*, *Kulturní nadřazenost*, *Utilitářské* (správně by spíše bylo *Utilitární*) *argumenty*, *Morální argumenty*.

Uspořádání do tematických okruhů činí práci přehlednou. Autorka náležitě pracuje s prameny, patřičně dokládá části práce, kde cituje či parafrázuje. Bibliografický souhrn je správně uspořádán a obsahuje všechny potřebné údaje, případně i údaje nikoli nutné.

Práce obsahuje všechny předepsané formální náležitosti. Obsah práce odpovídá zadání, resp. zásadám pro vypracování. V úvodu náležitě otevírá problém a chvályhodně se věnuje i metodě. Závěr není, jak je časté, pouhým stručným převyprávěním jednotlivých kapitol, nýbrž shrnutím a opatrnlým zobecněním. Nabízelo by se ovšem dotknout se obecnější otázky vstupu některých tradic do nového, velmi odlišného prostředí. Tím práce mohla otevřít dveře k dalším a velmi aktuálním

tématům, jako je adaptace buddhismu a indických tradic tradičně zahrnovaných pod označení hinduismus na západní kulturu, do které mohutně vstupují.

Pasáž o křesťanství na s. 11 a 12 pokládám za zbytečnou a domnívám se, že reprodukuje nedostatečné porozumění křesťanství z vnějšku v pramenech, na něž se odvolává. V našem prostředí by se dala očekávat lepší znalost křesťanství. Ospravedlnění křesťanství v Římské říši pomocí argumentu starobylosti je nevýstižné. Křesťanství bylo po tří staletí pokládáno za novotu, občas tak nepřijatelnou, že docházelo k represím (např. za Nerona či Diocletiana). V reskriptu císařů Konstantina a Licinia (mylně označovaném jako Konstantinův edikt) se uznání a mírně privilegované postavení přiznané křesťanství ničím takovým neodůvodňuje. Kdyby tato pasáž v práci nebyla, ušetřila by si autorka námitku a práci by nic nechybělo.

Jistým nedostatkem práce jsou místy výkyvy v terminologii, např. „platiči daní“ místo správné „plátci daní“ popřípadě „daňoví poplatníci“ (na s. 20). Místy se nereflektovaně používá výrazu „integrace“. Integrace je uspořádání vztahu různých komunit např. ve státě, které vytváří souladný celek při zachování odlišných identit. Neměla by být zaměňována např. s asimilací. Např. mluvit v závěrečném souhrnu 1. kapitoly o „integraci buddhistické tradice vůči čínské politice“ (s. 21) je nemístné a skoro nesrozumitelné. Jde zřejmě roli či místo této tradice ve vztahu k tehdejší čínské politice.

Nejasné vyjádření, které narušuje smysl textu je např. to, které se věnuje čínské reakci na buddhistickou následnost životů vyloženou u autorky práce jako „myšlenku jakéhosi přežívajícího prvku lidského těla, který dosáhne opětovného zrození v jiné lidské bytosti“, což buddhistické pojetí sotva vystihuje.

Shrnu-li přednosti a menší nedostatky práce, uzavřel bych hodnocení tím, že práci doporučuji k obhajobě a navrhoji ji hodnotit stupněm 2 velmi dobře.

Hodnotil: Ivan Štampach